

A beszélni tanuláshoz szükséges, hogy a gyermek környezetében eleget beszéljenek. Ugyanis ez szolgáltatja a példát a gyerekeknek a hangképzéshez.

Ha a felnőttek úgynevezett "bébinyelven" kezdenek el beszélni a gyermekkel, akkor megfosztják a mintától. Ha azonban a felnőttek úgy beszélnek vele, ahogy egyébként is szoktak, a gyermeknek lehetősége nyílik arra, hogy anyanyelvébe behallgasson. Az első szavakat általában a második életév kezdetén mondják ki. A felnőttek feladata az, hogy különösen tisztán ejtsék a szavakat.

Átmenetileg majdnem minden gyermek dadogni kezd, ha közlési vágya nagyobb, mint kifejezőképessége. Türelmesen, a dolgot észre sem véve segíthetjük át ezen. Ha egyértelműen beszédhibás a gyerek, selypít, akadozva beszél vagy dadog, nagyon fontos, hogy semmi esetre se kényszerítsük már iskolás kora előtt egyoldalú gyakorlásra. Ha túl korán tudatossá tesszük a beszédet, azzal megzavarjuk az utánzási folyamatot. Ezért ebben a korban a legjobb eszköz, ha jól és érthetően, elég lassan beszélünk a gyerek jelenlétében, és elég időt hagyunk számára egy esetleges válaszhoz.

<http://ovoda.blogspot.com/2007/11/dadog-gyerek.html>